

(..schat, maak nu toch geen) KORTRIJKSE SCENE

Kortrijk : een 80.000 zielen (sic) tellende Zuid-Westvlaamse provinciestad; Veel 'burgers', kleine (1m65) zelfstandigen, en andere 'lower middle class': m.a.w. overwegend een kruideniersmentaliteit. De streek heeft één van de laagste werkloosheidscijfers van België. Enkele succesvolle multinationals (textiel, elektronica, metaalverwerking) schragen een vooral op kleine en middelgrote ondernemingen gebaseerd economisch geheel. Mede door een goede infrastructuur die een grote toegankelijkheid mogelijk maakt, wordt Kortrijk ook wel 'het Texas van Vlaanderen' genoemd. In dit gesettled en relatief welvarend kader ontstond er een alternatieve rockscene. Enigszins onwaarschijnlijk (of juist niet ?) want uiteraard wordt ook het openbaar cultureel leven in sterke mate bepaald door de allesoverheersende middenstandersmentaliteit. Alternatieve initiatieven hebben het moeilijk om het hoofd boven water te houden en stuiten vaak op de arm der wet en een buiten proporties aangezwengelde sociale controle van de goegemeente.

1) HET BEGIN (1977 en begin jaren tachtig)

Spijts verwoede pogingen om het 'cleane' imago van de 'stad' hoog te houden, doken in de loop van 1977 de eerste piekharige jongeren op in het straatbeeld. Van velen onder hen waren de ouders gegoede burgers zodat het de zonen en dochters (het merendeel anno 1999 ook deftige burgers) niet aan middelen ontbrak om geregeld reizen naar Londen te ondernemen en de lokale vestimentaire gebruikelijkheden terug in te voeren. Anyway , de allereerste plaats waar de punks samenhokten was café DIXIE (nu PETIT PARIS) nabij de Veemarkt. Ondermeer THE P.I.G.Z. waren daar terug te vinden. Deze eerste punkband uit de regio slaagde erin één van de avonden van de 'First Belgian Punk Contest' in Brussel te winnen, en bracht een 3-track maxi uit waarop de klassieker 'Stooges'. Diverse optredens samen met de Antwerpse Kids bewezen de rasechte live-reputatie van The Pigz. In 1978 dook ook het eerste fanzine 'Augurk-tijdschrift voor economie en bedrijfsbeheer' (Philip Vanassche en co) op, later gevolgd door 'Tumult', 'Inspid' (1980-84; Ludo Halsberghe, Tom Warlop, Nico Decock en Peter Vandewiele) en 'Makiszien' (1980; Tony Vanhoecke). Andere fanzines in die tijd waren 'Subvert!' (1981-82; N.Decock), 'Objection' (1982-84; Jimyh Anti), 'The Partisan' (1984; Dirk Colijn), 'Noisy Neighbours' (1982-83; Nico Decock) en 'Persons Unknown' (1983-85; Mark Wemel; ook onder de titel '1984'). In 1979 ontstond het eerste punkinitiatief met de opening van café THE PINK. Deze ontmoetingsplaats gelegen tussen de Grote Markt en het Begijnhof was echter geen lang leven beschoren. The Pink sloot nog in hetzelfde jaar en de punks zochten hun toevlucht in THE WINDSOR (in de St-Janslaan), dat later zijn naam veranderde in DEN 21, Hier kon punk welig tieren want het café trok ook volk aan van Noord-Frankrijk en geheel Vlaanderen. Het was op deze plaats dat uit The Pigz en hun entourage diverse andere groepen ontstonden. Zanger Yves Lafère begon met zijn eigen groep MAISON CLOSE, een soloproject dat op de dag van vandaag nog steeds bestaat. De bassist begon met THE SYSTEMS en de drummer stond aan het

doopvont van THE DEFINITIVOS (Lucien Callewaert:zang, Marnix Den Herdt:gitaar, Frans Holvoet: bass, Rik Masselis:drums). Enkel gitarist Xavier Rathé (+) bleef eerst vele jaren inactief maar het vuur kon tenslotte toch niet gedoofd worden want ongeveer een decennium later dook hij op als 2de gitaar bij No Tomorrow Charlie (zie verder). Van The Systems kwam in 1981 een single uit, ook The Definitivos zaten niet stil en in datzelfde jaar brachten ze de 7" 'The Modern Dance' op de markt en nadat een tweede gitarist werd aangeworven (Peter Coppens) kwam in 1982 de single 'Courtrai Tonight' uit, een ode aan het 'andere' Kortrijk. Ook diverse andere groepjes zagen in deze tijd het licht : LUNATIX (ooit support voor Basement 5; gitarist later naar The Definitivos), SEXUAL INSTRUCTORS, ORGANISED PLEASURE (met oa Dominiek Decandt en met plaatselijk links politiker P. Decoene), THE FUNERALS, THE ANTI-GROEP en VERGAENE GLORIE (L. Halsberghe, T. Warlop, N. Decock en de drummer van Lunatix). Deze periode werd ook gekenmerkt door sterke repressie vanwege de politie. De 'punks' werden zonder reden op straat gecontroleerd en het was zelfs verboden om pamfletten uit te delen. Het protest bleef dan ook niet uit en op 9 oktober 1982 werd in de LIMELIGHT de 'Nacht van de combi' georganiseerd met HET BOMBARDEMENT (het toen nieuwe ensemble rond P. Decoene), Vergaene Glorie, Definitivos, Maison Close en De Brassers. In de Weekbode van 28 januari 1983 schrijft (een opgewonden?) Pierre Rogiers: "...Tot voor enkele maanden hadden de punkers hun hol in café Twenty One, het punkersmekka aan de St-Janslaan te Kortrijk. Als gevolg van de klachtenregen, geformuleerd door alle buurtbewoners die op het ritme van het punkende newwave-gedreun op en neer wipten in het nachtelijk bed, van toevallige laatavondwandelaars die ongevraagd wat drinkgeld uit de zakken werden gerold en van onfortuinlijke autoeigenaars die het niet namen dat de antenne van hun wagen werd gekraakt, werd de inmiddels berucht geworden Twenty One in maart '82 (?) voor het eerst gesloten. De punkers waren hun onaantastbaar geachte bunker kwijt. Anti-politie pamfletten werden overal rondgestrooid en de blauwgestrepte combi's werden het doelwit bij uitstek voor de op wraak beluste (lees : recht) jongeren. In de loop van de maand juli mocht de Twenty One opnieuw op een kier, Even snel ook keerden, de herrie en de klachten terug. Eind november klapte de politie het poortje van de punkerspelonk terug dicht. En ditmaal voorgoed (?). Meteen een rake mep in het wespennest dat uiteenzwermd en nieuwe mini-raten ging klitten in de Shake, de Stovebuis, de City, de Memlinc (?) den Ananas, de Chopper(?), in café-dancing Ex-Aequo te Beveren-Leie." In hetzelfde artikel haalt de schrijver volgende giftige adjectieven uit de pen als hij een pathetische analyse maakt van de 'echte punker': "Het gaat meestal om krotterig gehuisveste nietsnutten die van over de grens onze stad komen binnenvallen, afval uit de laagste sociale klassen dat hier de straten komt onveilig maken. (...) Voor hen is de meest normale raak dat hun een werkloosheidsvergoeding wordt uitgekeerd, want daar hebben ie recht op, maar re weigeren halsstarrig te begrijpen dat iemand anders zich een bult moet wroeten om die leeglopers in leven te helpen houden. (...) Ze kanten zich tegen iedere vorm van kapitalisme, ook tegen de gewone man die met het eelt van zijn handen (sic) een cent opzij heeft gezet, ze zijn overallergisch aan iedere vorm van politiekontrolle, voor hen is een goede agent enkel een dode agent, de enige arbeid waar ze niet de neus voor ophalen is het vandalizeren van alles wat niet te zwaar of te licht is, een ongebreidelde vernielzucht waarbij ze zelfs hun eigen lokaal niet sparen". De toon van dit artikel illustreert ten overvloede wat in de aanvang van dit artikel geschreven staat over de Kortrijkse mentaliteit. Ten gevolge van veelvuldige politiecontroles en de reactie daarop werd 'Den 21' verzegeld op 23 maart 1983. Op de 1 mei betoging van datzelfde jaar werd dit tijdperk volledig afgesloten middels een knokpartij tegen de politie. Op 26 november

1983 werd in een protestbetoging een geweldloos en democratisch politiekorps geëist. Eind november kwam dan de definitieve sluiting. Naast de klassieke '77-punk deed de versnelde versie -hardcore- samen met de anarchopunk à la CrAss zijn intrede omstreeks de teloorgang van Den 21, Groepen als XXX (met N. Decock) vertegenwoordigden een nieuwe lichtung, die zelf punk- en hardcore-optredens begon te organiseren in J.H. REFLEX. Meerdere Nederlandse en Franse punkbands passeerden er de revue. Het meer op new wave georiënteerde publiek had een stek gevonden in DE SHAKE en DEN ANANAS (voorheen DE ZULLE; bevolkt door hippies). De LIMELIGHT, die naast concerten ook nog film en dans op het programma had, werd bezocht door het meer avant-garde-volkje, The Definitivos (met D. Decandt en Philippe De Coene in de plaats van L. Callewaert en P. Coppens), The Systems en wat later Het Bombardement (met ex-Pigz-bassist en Ph.De Coene) waren de typische groepen, die regelmatig in de Limelight mochten optreden als support voor de buitenlandse bands. De meest vooruitstrevende band van deze periode was zeker Maison Close, die met hun mix van afterpunk en nerveuse grootstadsfunk perfect in de 'no-wave'-lichting van New York zou hebben gepast. Ze waren duidelijk te groot voor een stadje als Kortrijk en pas nu blijkt dat ze hun tijd eigenlijk ver vooruit waren. In dancing THE BEACH vormden enkele liefhebbers de organisatie 'On The Beach'. Zij organiseerden er volgende concerten : in 1981 D.A.F., in 1982 Defunkt en Minimal Compact en in 1983 Theatre Of Hate, Ook The Au Pairs, Basement 5, The Sound, Echo & The Bunnymen, Medium Medium, The Fall en een hele hoop andere groepen traden er in die periode op. Ook onder impuls van 'On The Beach' werd in juli 1981 een optreden van Killing Joke georganiseerd in de Limelight. Deze Limelight in de Persijnstraat (op 100 meter van 'het flikkenkot') zou de rol van 'On The Beach' overnemen toen The Beach van beleid en naam (THE 55) veranderde. Punkplaten waren vooral te vinden in de sublieme NEW MUSIC (alternatieve muziek in het algemeen) in de Papenstraat en ook wel in het Popcenter (nu Music Man; en qua voorkeur van uitbater 'de Jakke' nog steeds een beetje hardrocktempel).

2) HET INTERMEZZO (midden en einde jaren tachtig)

De Limelight kende vele hoogtepunten met optredens van This Heat, Clock DVA, Durutti Column, Alan Vega en later The Leather Nun, Gore, Henry Rollins Band, Blind Idiot God, AC Temple, Pussy Galore, Les Thugs, Sharky's Machine, Soul Asylum, Live Skull, etc. Sporadisch organiseerden ook de jeugthuizen een aantal optredens, Dit was het geval in de Reflex, DE KREUN uit Bissegem en J.H. CLOSE-UP (of 't Schuurke) uit Harelbeke.. Aan groepen ontbrak het al evenmin : In 1985 ontstond THE RESSURECTION (met ex-Vergaene Glorie (nomen est omen!)-leden waaronder T. Warlop en L. Halsberghe). Andere groepen, vooral op stapel gezet door jongeren uit de al dan niet landelijke randgemeenten van Kortrijk, waren ERSATZNOISE, WIJ KLUTSERS, WEI STINKEN, STREBER X (allemaal met o.a. Bowy en Geert'Barney'Blome), ZOMBIE NOISE, ALBERT PARIS, PAS DU TOUT, JOHN'S PROPOSAL, ZYKLON-B, BORIS IST VERSCHWUN-DEN, AN APACHE FROM AFGHANISTAN CONQUERED BY RUSSIAN TROUPS, THE MISERY,...

In 1986 ontstond HET ROND VIERKANT waar gedurende een tweetal jaar allerlei muzikaal geïnteresseerden er een gedegen ontmoetingsplaats hadden. Er werd hoofdzakelijk punkrock, gitaarrock, new wave, industriële muziek, en in de late uurtjes

allerlei rariteiten gedraaid. Accidenteel waren er kleinschalige optredens, Enkele bands die er in mindere of meerdere mate mee waren verbonden: Albert Paris (maffe industriële noise, te vinden op meerdere cassettecompilaties; met B.Z.N.-voorzitter/chocolatier Fran-swat Demeulenaere), BETTY BOOP & THE LESBIAN DWARVES FEATURING THE SHRUNKEN HEADS WITH WOVEN HAIR (kortstondig noiserockuitstapje met leden van D.M.H., The Misery en nog vele andere), THE DALLAS. MEMORIAL HOSPITAL & THE VALENTINE GIRLS.(of D.M.H., absurd noisecombo met 4 tot meer zangeressen), CUNTCONTAINER (met ex-D.M.H.-leden; voorprogramma van o.a. World Domination Enterprises), THE HOLLYWOOD LEGENDS (rockband met een ijle zanger en een bluesy gitarist), THE LESBIAN DWARFS (Buttholes-epigonen met dito gitarist, een powerbassist en een amateurdrummer), THE MIDNIGHT MEN (sixtiesrock met 'ex-Pigz' bassist en N.Decock), The Misery (van punkrock naar melodische gitaarrock/hardcore onder de naam SEATTLE en later MUDDLE), NO TOMORROW CHARLIE (origineel noise-sex-motorrock gezelschap), TWO RUSSIAN COWBOYS (te gek acoustisch gitaarduo dat originele folk-en rocknummers van een absurd humoristische tekst voorziet, en met veel lef een optredentje op Futurama '87 afdwong), THE YUM YUM CLUB (uptempo rock/garage met een ex- Lunatix drummer en T.Warlop). Alleen The Midnight Men kon het die tijd tot vinyl brengen, ze participeerden tweemaal op de Belgian 60ties Boom compilaties. THE WHYDADS (leden van The Definitivos 2e versie) nadat zanger en gitarist werden uitgerangeerd) brachten één album uit vol met stereotypische loodzware gitaarrock. Gezien het matige succes van dit album legde de groep er algauw het bijltje bij neer. Latere nieuwkomers waren: RISE ABOVE (straight core met ex-Zyklon B en ex-Midnight Men leden), DREFT (grind-doom), ROADTRAIN (emowave met o.a. 2 ex-Cuntcontainers), PIETJE ROZE KONIN EN DE 7 GESPRIETJES (pretpunk, maar toch latere voedingsbodem voor tal van 'straight-edge' bands), CASA LOCO (o.a. ex-Hollywood Legend Ben Nelis en een ex-John's Proposal) en UGLY PAPAS (zwarte rock met geschifte zanger Luc Dufourmont van Two Russian Cowboys). De Reflex stopte voorlopig met het organiseren van concerten en café DEN ANANAS veranderde van naam, werd DIGI DIGI. Dit werd de kroeg van de aangepaste en gesetelde 77'-ers, die voortaan als 'luxejunks met das' door het leven gingen. Toen Het Rond Vierkant midden '88 op de fles ging werd dit volkje ook het voornaamste cliënteel van opvolger (na lange leegstand) ZANZIBAR.

Op 1 november 1988 werd Het Rond Vierkant officieel ten grave gedragen in een kleine maar opvallende herdenking want een groepje trouwe klanten weigerde de ontstane ledigheid op te vullen door zich te integreren in het bestaande uitgaansaanbod. Ze verenigden zich in v.z.w. BANG ZOOM NOISE PRODUCTIONS (B.Z.N.) en openden eind november '88 een eigen café, THE PIT'S, die een thuisbasis moest worden voor de H.R.V.-routiniers. Dat café bevond zich ver weg van het centrum in de zeer tolerante(?) volks- en studentenbuurt van de zoqenaamde 'Vogelmarkt'. De v.z.w. was opgericht in het voorjaar van '88 en had als oorspronkelijke bedoeling het organiseren van concerten. Want op dat vlak was het duidelijk huilen met de pet op. Naast Limelight dat sporadisch nog een concert organiseerde, waar al duidelijk op de terugweg bleek, gebeurde er in de regio niets. In eerste instantie organiseerde B.Z.N. concerten in Limelight, De Kreun of in co-organisatie met anderen (zie elders voor een overzicht hiervan: o.a. de schitterende samenwerking met v.z.w. 4 AD uit Diksmuide van Patrick Smaghe). Het werd een beetje zoeken om in eigen streek het publiek opnieuw naar concerten te lokken maar net toen er gevonden werd welke snaren er beroerd dienden kwam het bericht dat B.Z.N. niet langer concerten mocht organiseren in De Kreun. We

schrijven juni 1989, de maand waarin men bij de Kreun het hoofd boog voor de toorn van de parochiale volksbeweging.

In 1985 waren diverse alternatieve radioprogramma's ontstaan, wiens makers in april 1988 de handen in elkaar sloegen om het programma 'BLITZKRIEG BOP' op de wereld los te laten. De woensdagavond tussen 19 en 22 uur was het voortaan alternatieve muziekkavend op de Kortrijkse radio. Van langs alle kanten werd het het 'Blitzkrieg Bop'-team moeilijk gemaakt maar het weerde zich als een duivel in een wijwatervat. In 1990 slaagde de radio-hiërarchie er toch in om Blitzkrieg Bop' te verbieden.

Een fanzine uit deze periode was 'Bizar Poseur' (1985-86; L. Halsberghe en T. Warlop). (Pittig detail: opnieuw één van de "spil"figuren van het eerste uur, die het begin van politieke carrière uitbouwde: L. Halsberghe bij de V.L.D).

3) DE JAREN NEGENTIG

Bij B.Z.N. verscheen een monnellachje op de gezichten toen Limelight bekend maakte dat ze geen concerten meer zouden organiseren binnen hun ruimte (een vreemde redenering voor patente subsidieslokkers die de pretentie hebben om cultuur in de regio te brengen !). De voortreffelijke rol die Limelight enkele jaren had gespeeld was intussen 'con brio' opgenomen door de voortreffelijke Gentse Democracy (eerst in de voormalige 'Zwabber', vervolgens in 'de Jamclub' en uiteindelijk op de vertrouwde locatie). Omdat B.Z.N. geen andere zaal vond besloot de v.z.w. dan maar concerten te organiseren in het eigen café, een wijze beslissing met een boel hoogtepunten tot gevolg.

Ondertussen waren andere organisaties opgestaan om in zekere zin een graantje mee te pikken van het bescheiden (?) succes dat B.Z.N. had losgeweekt :

-LA GARE : Ontstaan eind 1990 met als locatie het oud station van Lauwe. Concerten van Big Chief (coproductie met B.Z.N. en 4 AD), Dog Faced Hermans, Fudge Tunnel, Loudspeaker, Seaweed, All, Leatherface, Steel Pole Bath Tub + een aantal méér arty-gerichte concerten en activiteiten. Groepen die min of meer met La Gare verbonden zijn: Ugly Papa's, No Tomorrow Charlie (nu evenwel thuisbasis Gent), Two Russian Cowboys, (P)ARTY AT VANZETTI'S (met o.a. Hugo 'Jim-put him on an- Island' Bourgeois).

-DE KREUN : Jeugdhuus dat meer in het rock- (soms zelfs cultuur-)wereldje zit en zich voor zijn concerten laat leiden door de bekende, grote boekingskantoren. Interessante momenten waren ondermeer The Gun Club, The Wipers, Nova Mob, etc.. Zijn momenteel met 4ad en Cactusclub opgenomen als Westvlaamse vertegenwoordigers in het 'clubcircuit.

- 'EARCLEANER' (de restanten van de Cloud 9-escapade): opgericht door een aantal afvalligen van De Kreun-kern. Hebben geen eigen locatie maar zoeken vooral toenadering tot iedereen, dus ook B.Z.N.-Productions. Concerten van Junkfish,

Silverfish, Jeff Dahl in diverse locaties. Hielden 1993 er tijdelijk mee opals Cloud 9, maar blijven een vegetatieve vorm van bestaan leiden met af en toe een 'live'-oprisping.

-8000 CREW : Uitgebreide en actieve groep zonder vaste locatie. Ondermeer optredens in de VORT'N VIS van Ieper en THE PITS. Een kleine greep uit de talrijke hardcore-concerten die plaatsvonden in de VORT'N VIS, al dan niet in organisatie van de 8000 CREW: Decadence Within, H,Q.D., Decline, Go!, One By One, Born Against, Citizen Fish, Bambix, Yuppicide, Sore Throat, Concrete Sox w een boel eigen groepjes waaronder NATIONS ON FIRE, BLINDFOLD, SPIRIT OF YOUTH, SHORTSIGHT, WHEEL OF PROGRESS. Is ook uitermate actief in het uitbrengen van vinyl (zie het vinyloverzicht) en fanzines met 'Do It' (1988-89; (Ed)wardje Verhaeghe), 'Keep Laughing' (1989-90; Hans Verbeke) en 'Why line' (1989-90; Jeroen Lauwers) als voorlopers. Het soms onverstandig extreme gedachtengoed van deze hoofdzakelijk straight-edge beweging werd door velen uit de 'scene' commentaars- en polemiekwijze nu en dan terecht tot realistische proporties herleid.

Ondertussen is de 8000-crew geworden tot oa. de fulltime bzigheid van Edward V. en Hans V., die met hun respectievelijke label (Goodlife Rec./SoberMind) wereldvermaard zijn binnen de geëigende 'hardcore'kringen.

Meer hierover in een eigen stukje proza van eigen hand.

- 't Geniep : R'n'Roll café dat sinds een tweetal jaar deining veroorzaakt in het trendy trance, dance, house en drum'n'base uitgaanswereldje rond de Vlasmarkt. De ideale R'n'Roll 'chill-out' in downtown squareville. Gerund oa door HotRodHoneys drummerkit, Stevie en Spacespy Hein. In de onofficiële lijst van kleine konsertpodia slaagt 't Gniep erin The Pits te kloppen. Hetgeen hen niet belette om J Church, Cellophane Suckers, JetBumpers, The Loudmouths en ander fraais over de vloer te krijgen. De regelmatige speciale dj-avonden en bizarre 'provo' absurditeitsevenementen zorgen voor dito ambi en bezighoud bij officieel Kortrijk.

Wat gebeurde er anderzijds met de groepen? Zijn intussen gesplit, niet meer of aldus gewijzigd tot vernieuwde combo's :

-MIDNIGHT MEN. Met een nieuwe bassist en een nieuwe zangeres (ex-Fireside) noemden ze zich tijdelijk the Girlbombs, maar waren zoals regelmatig het geval een zeer kortstondig leven beschoren. De zangeres en bassist (ex-Pigz) stoppen hun actieve loopbaan. Zanger/gitarist N. Decock vond in de tweede helft van de 90tiger jaren een 'bloodbrothers in Carlos 'Manny' VDB en besloot met de vroegere Midnight Men drummer het opnieuw te wagen in punkrock land. Met eerst de legendarische 'copain Wallon' Jimmi Anti op vocals en eerst met een via de 'Koopjeskrant' gevonden hardrock drummer werden The BUCKWEEDS voor het eerst een feit. De binnen het image 'foute' drummer werd al vlug geruild voor de vroegere Midnight Men kompaan en na de opnames van een eerste cd op hun eigenste Your Father Is An Idiot Records werd Jimmy A. vervangen door een nieuwe zanger. Ondertussen zijn The Buckweeds een vaste waarde als Ramonish/Queers/Riverdales- inspired punkcombo, hebben ze een twee cds uit op het Engelse Smokin' Troll Records, zijn ze voor enkele optredens in

Japan geweest en wordt er vrij geregeld door Europa getourd. Line-ups changes zijn vaste waarde binnen de band, maar het duo Nico D. (CQ) en Carlos 'Manny' blijven koersbepalend.

-RISE ABOVE. Bassiste nu gitaar bij Shortstight, gitarist nu gitaar en zang bij Nations On Fire, zanger speelt gitaar bij Blindfold. De grondlegger van wat jaren later de H-8000 scene zou worden. Binnen he S/E-hardcore-metal is het goed kersen plukken. Per band spelen de diverse leden in wel vier andere bands met vijf verschillende line-ups, wordt er geswitcht, geruild en hervormd dat het een lieve lust is. Wie hierbinnen de bomen van het bos kan onderscheiden is van meer dan een goed jaar. Edward V. is de headhoncho van zijn eigenste bedrijfje GoodLife Recordings met spin-offs Green Leaf (melodische skatepunk label) en Sober Mind Records (waar ex-RISE ABOVE, huidige LIAR : Hans V. de initiatiefnemer was). Al deze labels brengen materiaal van eigen bodem en van overal ter wereld aan de lopende band uit met alle dito randparaferalia erom en erbij, tevens zetten ze op vrij regelde basis 'positive' hardcore konserten in de regio Kortrijk op en werken ze recent mee aan een nieuw opgestart fanzine 'The Paper'. Nijverige baasjes in de voormalige S/E-hoek, maar dat zal wel typisch zijn voor de noeste ondernemingsgeest die de regio kenmerkt.

-PIETJE ROZE KONIN & DE 7 GéSPRIETJES. Drummer en zanger naar Blindfold en recentelijk gitaar bij Nations On Fire, bassist later bij SHORTSIGHT (met oa. Saskia -zus Hans V.- als vocaliste). Ondertussen is zanger Wim actief als columnist bij diverse Europese en US zines. BLINDFOLD maakte minimum twee lps, talloze 7", splitte en zou x-aantal jaren terug hervormen om de nieuwe lichting hardcore-kids te laten smaken van het gevoel van toen.

-ROADTRAIN: Werd met aanvulling van een zangeres en extra-gitarist FIRESIDE (loodzware gitaarrock met invloeden van o.a. Green River). Toen ook deze groep op de fles ging formeerde de ene gitarist samen met de ritmesectie FAROUTSKI (invloeden van o.a. Leatherface) stapte de zangeres over naar The Girlbombs en stopte de andere gitarist. Roadtrain bleek de ideale leerschool voor wat FAROUTSKI later zou worden : stevige soliede, gebalde, maar toch melodieuze punkrock of zoals een Brits 'zine hen betitelde als "Bad Religion playing Motorhead songs". FAROUTSKI vecht eigenzinnig, maar volledig konform de punkroots van D.I.Y, reeds sinds begin jaren 90tig aan haar weg. Diverse 7"s en twee mini-cds later zijn ze er nog steeds en verbeteren met de jaren. "V8-powered punk'n'roll" zo heet de laatste schijf, meer moet dat niet zijn. Veelvuldige optredens in NL en af en toe eigen initiatieven als daar zijn : toers opzetten en boekingen doen voor collega buitenlandse acts zijn de hoofdactiviteiten van ex-Wij Klutsers Barney en ex-DMH zangeres Rine, die 2/3 van Faroutski uitmaken. Rine heeft daarnaast jaren na het ter ziele gaan van The Valentine Girls haar eigenste damescombo : The LOVEHANDLES, die recentelijk hun eerste studio-opnames achter de rug hebben en veelal als toetje op de taart mee aantreden bij Faroutski concerten. Wat niet betekent dat ze er eigenhandig niet zouden staan als een echte punkunit!

Ook gesplit : DREFT (legendarisch omwille van zijn eigenzinnige grind/hatecore/powerviolence 'avant-la-lettre' - één vanb de beide zangers wekt ondertussen aan een DJ-carrière terwijl zijn wederhelft tussen Indonesië en België pendelt), YUM YUM CLUB (een doodlopend straatje voor T. Warlop, die gelukkig

punkbuddies vond in twee Jesus Diseasen en zijn tweede jeugd herontdekte met The HOTROD HONEYS), SEATTLE, CASA LOCO en vele vele anderen.

-TWO RUSSIAN COWBOYS. Deze groep rit voorlopig op non-actief vanwege het grote succes dat de individuele leden hebben met hun andere bands Party At Vanzetti's en Ugly Papa's, leiden echter nog een latente, soms vegetatief bestaan. Beide heren L.D en Jim 'Island' duiken bij de regelmaat van de klok op in plaatselijke hommage of cabareteske toestanden (de Willem Vermanderes of Les Bourvils Superstars)

-NO TOMORROW CHARLIE: Deden in maart 1990 een reunie maar splitten vrijwel direct vanwege onenigheid binnen de groep. De bassist en de ene gitarist werden uit de groep gezet (maar brengen straks een 7" uit onder de naam NR. MIND EXCURSIONS). Als bassist werd de gewezen gitarist van de Gentse (?) Yancatoes binnengehaald en als gitarist gewezen Pigz-lid Xavier Rathé.

-THE JESUS DISEASE. Oppericht door ex-leden van THE SUSCROFAS en THE LIGHT ONES, na een 4-track 7" en enkele mooie voorprogramma's uitgedoofd als een tanende waakvlam. Pogingen van gitarist/vocals Fille om met Phart aan te sluiten bij de grungy-metal hype faalden, terwijl de latere bassist Saft'n en drummer Stevie de rondobberende Tom W. (ex-Vergaene Glorie, The Resurrection of YumYumClub) oppikten en besloten dat er wel iets moois kon ontspruiten aan hun gezamenlijke 'zieke' geesten : THE HOTROD HONEYS waren een feit!

-BYETAIL. Oppericht door Kurt Debrabandere en David Van Den Eynden, twee ex-Misery/- Seattle-leden en door Stefaan, ex-Outsmarted/ex-No Numbers (Tielt). Wegens te veel experimenteer drift en te grote 'arty-farty' dromen : kort bestaan. Kurt D. blijkt bezig met een kombo dat terug een sterke 'arty' inslag (Zita Composa) heeft, terwijl David zich met de flexibiliteit van een would-be Houdini in talloze projecten onledig houdt.

-GOLDEN GALAXY JERKS: oppericht door ex-Definitivo's/.../Whydads D.Decandt. Ondertussen ook al niet meer na één goeie, sterke 7". Zanger en drummer starten Pipe'Splunker op en zouden ondertussen een eerste cd hebben. Dominiek D. dook een tweetal jaren onder als extra gitarist bij Faroutski, maar is nu voornamelijk bezig met zijn rootsy R'n'Roll combo : The GREYHOUND DOGS.

Andere groepen : BYONIC GERM (later oa. HITCH en tijdelijk met Aye Caramba-editor F. Fré), HEATHER O'ROURKE (= pre OZARK HENRY), BOILER SQUAD (pre COWER), STATE OF MIND, HITCH, ARSON of BLICK BLACK (ex-Stetson 5) met private entertainer/performer Alian D., die verwoed pogingen blijft ondernemen om na het korte bestaan van Betty Boop & The Lesbian Dwarves terug een langgevend ensemble op poten te zetten, Consortium Musicae Perversae (of de dadaïstische, verwezenlijking van de gekombineerde natte droom van P.A.C. en Sid Veritas) BACK TO MONO of -bij tijd en wijlen- The Dds, beiden alteregos van The HOTROD HONEYS

- THE RETARDS : enkel een resem snelle repetities en een paar korte optredens en voorprogramma's voor een tijdelijk projekt dat enkel Queers-nummers bracht en bestond uit Barney en Rine (Faroutski) en Wim C. (High Heels Slut-editor)

Houden het anno 1999 nog vol of zijn er pas meegestart :

- FAROUTSKI : worden strakker, heftiger en blijvend vertoevend in de grensgebieden waar brute kracht en melodie elkaar vinden in een energieke, strakke, opzweepende sound : "V8 powered R'n'Roll", zoals ze het zelf noemen. Momenteel terug een drietal, terug naar de basis opstelling van de aanvangsdagen.

- THE LOVEHANDLES of de effectief,realiteit geworden droom van ex-DMH vokaliste, Rine, met name haar eigenste girlpunkband. Momenteel slechts een drie track demo uit, maar straks ook op de AFM cd kompilatie en wie weet ook op vinyl ?

- THE HOTROD HONEYS : na jaren aanwezigheid in de Kortrijkse punk'n'roll scene het allereerste kombo waar Tom W. nu pas plaatwerk mee uitbrengt. Na een split 7" met the JackSaints uit SanFrancisco worden ze opgepikt door het Belgische Demolition Derby, die na een 7" ep ook een eerste volledige lp uitbrengt ("Hungry And Horny"). Beide worden wereldwijd uitgebracht op cd door het Amerikaanse Man's Ruin Records. Naast een weekje Californië in 1998 waar enkele optredens samen met The JackSaints afgewerkt werden, werken The HotRodHoneys regelmatig korte uitstapjes naar Frankrijk, Duitsland, Nederland af en wordt er momenteel aan effectieve Eurotoerplannen gewerkt. Een volgende lp is reeds opgenomen, maar naar het geschikte label wordt nog gezocht. Wie The HRH boekt, maakt een redelijke kans om tevens ook getraakteerd te worden op een intro of uitsmijter van hun instrumentale alter ego's : BACK TO MONO.

- THE BUCKWEEDS : of het nieuwe equipe waarmee Nico D. (CQ voor de intimi!) zijn prominente plaats in punkrock Kortrijk opeist. Het lijkt wel of een aantal oudgedienden een tweede jeugd hebben gevonden of op zijn minst terug aanbeland zijn bij hun roots : punkrock. The BUCKWEEDS hebben zelf in 1997 "Ribbed For Her Pleasure" cd uitgebracht op hun eigense Your Fther Is An Idiot Records. Hun tweed cd "Cool Songs To Shag On" kwam er in 1998 op het Engelse Smokin' Troll records, die in 1999 naar aanleiding van enkele Japanse optredens ook de "Don't Worry, It's Only Punkrock" split cd uitbracht met hun Japanse bevriende bands. Tijdens de zomer van 1999 komen twee Japanse bands over en wordt een 2 weken toer door Engeland, Frankrijk, Duitsland en België opgezet. Met de huidige line-up (inclusief de nieuwe drummer Xav., ex-Stetson 5, ex-Betty Blood Trio en Cower) lijken The Buckweeds stabiliteit bereikt te hebben.

- HITCH : het noisy/emo- gitaar vervolg op BIONIC GERM of de trots van de Kortrijkse randgemeenten. Momenteel reeds twee cds uit en regelmatig intens toerend door West-Europe in de sporen van hardcore/'straight' en emo bands.

- SAFT'N of het 'one-man-method-acting' erxploot van HotRodHoneys bassist in navolging van Lightning Beatman, H. Adkins en C. Perkins : of m.a.w. een totaal walhalla van rawk'n'roll & trash.

- CONSORTIUM MUSICAE PERVERSAE : een acapella 3-tal o.l.v. Peter Arthur C., die na jaren vechten tegen de bierkaai en infiltratie binnen diverse kringen zijn missie tot het

terroriseren van de mainstream cultuur ziet bewaarheid worden met deze absurde, dada-exploten uit de 'underground' van de muziek.

- SCOUT : een lawaai kombo dat menig groot licht uit Pitskringen onder zijn wisselend leden aantal mag rekenen en de gekende traditie van noisy kombos (D.MH., Betty Boop featuring the Lesbian dwarfs, Albert Paris, Betty Blood...,) in volle glorie eer aandoet. Leiden een zeer slapend bestaan en bieden ondertussen kansen aan zijn/haar leden tot het opzetten van eigen (al dan niet met een lang leven bezegelde) projekten.

De samenstellers van het gewezen radioprogramma 'Blitzkrieg Bop' zijn nu actief onder de naam 'ROCKLAB(YRINTH)' op radio GO, 107.7FH elke maandagavond omstreeks 20 en 21u. Oprichter en man van het eerste uur Joost D. ('Joos Senna') neemt nog immer de honneurs waar met een aan het verslavende grenzende verbeterheid. "Rocklab." zal wellicht het radioprogramma zijn dat meer gekend is buiten de regio dan binnen zijn eigen beperkt zendbereik.

Binnen The Pits-kringen werd ook naar aanleiding van een aantal legendarische optredens BEFFEN RUKKERDS onder de doopfond gehouden. Bedoeling was in eerste instantie live-tapes uit te brengen, maar ondertussen zijn er ook al een aantal gelimiteerde live cds uitgebracht van Pits optredens.

Intussen bestaat, zoals u nu al ongetwijfeld zou moeten weten, café The Pit's reeds 10 jaar; is de lokale erkenning een geslaagde operatie. The PITS blijkt als jeugdhuis te voldoen aan voorwaarden, die eindelijk finacieel wat extra 'levensraum' bieden en aldus ziet de toekomst er op het eerste zicht onverwacht goed uit. Het magazine PITSBULL is vooral de laatste 2 jaar uitgegroeid tot een degelijke informatiebron op het vlak van de "alternatieve" muziekgenres en kan naast enkele honderden Belgen ook in Nederland op bijval rekenen.

Bij wisseling van de redax viel een lichte koerswijziging waar te nemen, die pas helemaal desatreus werd toen na 5 jaar ook de toenmalige redax-ploeg opstapte en PITSBULL onregelmatig en uiteindelijk helemaal niet meer verscheen. Ondertussen is de huidige "3rd Generation Nation" binnen de PITS-leiding bezig met vanaf nul te beginnen op basis van een Newsletter genaamd UP YOURS! (in de blijvende 'arrogant approach' traditie) en met voornamelijk in eerste instantie info omtrent PITS-activiteiten.

Uit PITSBULL zijn wel een resem nieuwe fanzines ontstaan, die gevraagd of ongevraagd de lokale en internationale markt zijn beginnen bestoken vanuit hun specifieke invalshoek. Eerst was er ANOTHER FINE MESS. Een A4 punk'n'roll fanzine in dito stijl en met info over band, waar de doorsnee muziekliefhebber nog moest mee kennis maken. Ondertussen al aan 7 nummers gekomen en daarmee ook van plan af te sluiten. Of zoals 'mainforce' bowy AFM het uitdrukt "beter in schoonheid eindigen, dan in scha of schande!" Laaste exemplaar komt met een mini-cd "Squeal Like A Pig, Boy!" waarop een België-Holland battle tussen telkens drie punkrawk bands wordt opgevoerd. Als tweede kwam AYE CARAMBA, die meer het aksent kwam te leggen op

guitarnoise, lowfi, en dergelijke non-R'n'Roll exploten. Tot op heden 2 nrs met bij het laatste nummer een volledige cd met lokale en Gentse bands. Van de andere pogingen tot het maken en opstarten van zines zijn enkel HIGH HEELS SLUT (de kleine broer van AFM en reeds 2 nummers op A5-formaat ver) en ANNOYING CRACK (een eigenzinnig, persoonlijk zine, dat fietsen en punkrock in al zijn mogelijke variaties en standen weet te verzoenen en in aangenaam leesvoer om te toveren) het vermelden waard.

Joost Dierick (compilatie en eerste "verwoording"), Rik Devaere ("herformuleerder"), Dominiék Decandt (informatie), Nico Decock (informatie) en last but not ... Dirk'Boww' Bauwens (origineel voorspel van het eerste deel van deze tekst + informatie + uitvoerige achtergrond-schetser ~ bloodbrother of situational irony & sarcasm)

P.S. vergissingen en vergetelheden zijn onvermijdelijk geweest, zult u wel begrijpen